

РЕШЕНИЕ

№ 6059

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВА

при участието на секретаря ДЛ
като разгледа докладваното от ВА Гражданско дело № 20231110106759 по описа за 2023 година

РЕШЕНИЕ

04.04.2024 г., гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I I Г. О., 156-ти състав, в открито публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВА

при секретаря ДЛ, като разгледа докладваното от съдия ВА гр. дело № 6759/2023 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба от „ТС“ ЕАД срещу Г. Д. Г. и М. Д. Г. – като наследница на Д. Г. Г., в която се твърди, че ответникът бил потребител на топлинна енергия за недвижим имот, находящ се в гр. София,, с аб. № 270701, като била доставена топлинна енергия, по договор за покупко-продажба на топлинна енергия при общи условия. Поддържа, че е доставил топлинна енергия на стойност 1458,24 лева за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., но ответникът не я бил заплатил, поради което изпаднал в забава и дължал и обезщетение за забава върху главница за топлинна енергия в размер на 297,53 лева за периода от 15.09.2020 г. до 25.01.2023 г. Излага съображения, че е предоставил и услугата дялово разпределение, поради което ответникът му дължал сумата от 40,87 лева, представляващи припадаща се част от цената на услугата дялово

разпределение за периода 01.01.2020 г. до 30.04.2021 г., както и сумата от 9,29 лева – мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 05.03.2020 г. до 25.01.2023 г. Иска ответниците да бъдат осъдени да заплатят разделно по равно претендираните суми, както и присъждането на деловодни разноски

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба от ответника Г. Г., чрез особения представител, като се сочи, че претенциите са процесуално допустими, но неоснователни. Твърди, че претенцията е недоказана, тъй като нямало доказателства да е доставена топлинна енергия в посочените количества, съответно имота да е бил обитаван. Поддържа, че претенцията е в завишен размер, като в претендираната цена били включени и технологични загуби. Инвокира довод, че в ищецът твърдял, че за услугата дялово разпределение били издадени фактури от трето лице, но такива не били представени по делото, поради което искът бил недоказан, а извлеченията от сметки, които били представени били крайно неясни. Излага съображения, че не било ясно и как е било извършени изравняването, съответно за кой период, имот и абонатен номер. Прави възражение за изтекла погасителна давност, като аргументира приложението на чл. 111, б. „в“ ЗЗД. Навежда доводи, че претенциите за мораторна лихва не били основателни, тъй като не били спазени общите условия, поради което и не бил изпаднал в забава. Иска отхвърляне на исковете.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е подаден отговор на исковата молба от ответника М. Г. и не е изразено становище по предявените искове. С молба от 05.03.2024 г., претенциите са оспорени с направено възражение за давност.

Третото лице-помагач на страната на ищеца е представило писмени доказателствени средства, като е изразило становище и за доказаност и основателност на предявените искове.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначално обективно, кумулативно и пасивно, субективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 318, ал. 2 ТЗ, чл. 200 ЗЗД и чл. 110, ал. 2 ЗС и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

При релевираните в исковата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): **1.** наличието на действително правоотношение по договор за продажба (доставка) на топлоенергия, по силата на което продавачът се е задължил да прехвърли правото на собственост върху процесните стоки и да ги предаде, а купувачът да ги получи и да заплати уговорената продажна цена; **2.** продавачът да е доставил топлинна енергия в твърдяното количество на купувача; **3.** да установи наличието на наследствено правоприемство по отношение на ответниците, доколкото твърди, че вземането се основава на наследствена сукцесия.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ „потребители на топлинна енергия“ са всички **собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда** - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение. А по силата на определителната правна норма, регламентирана в § 1, т. 42 (отм.) ЗЕ, но действащ през релевантния период, „потребител на енергия или природен газ за битови нужди“ е физическо лице - **собственик или ползвател на имот**, което ползва топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за **домакинството си**. А съгласно § 1, т. 2а от ДР ЗЕ 2а. (Нова - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) „Битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, а съобразно § 1, т. 41б ДР ЗЕ „Потребител на енергийни услуги“ е: краен клиент, който купува енергия или

природен газ, и/или ползвател на преносна и/или разпределителна мрежа за снабдяването му с енергия или природен газ.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2017 г., ОСГК – „Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателът като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ... Клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза третото ползващо лице придобива качеството "клиент" на топлинна енергия за битови нужди ("битов клиент" по смисъла на т. 2а § 1 ДР ЗЕ) и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената ѝ на топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с откриването на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество, но не се презумира с установяване на факта на ползване на топлоснабдения имот. В гореизложения смисъл изброяването в нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ на собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване като клиенти (потребители) на топлинна енергия за битови нужди и страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие не е изчерпателно. Противното разбиране би противоречало на принципа за договорна свобода, регламентиран в чл. 9 ЗЗД и приложим както за гражданските, така и за търговските сделки. При постигнато съгласие между топлопреносното предприятие и правен субект, различен от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, за сключване на договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за топлоснабден имот при спазване на одобрените от КЕВР публично известни общи условия, съставляващи неразделна част от договора, този правен субект дължи цената на доставената топлинна енергия за собствените му битови нужди.“.

От удостоверение от Столична община, район „Искър“ се установява, че бл. 105 е идентичен с бл. 206 в ж.к. „Дружба-2“.

Приложено е писмо от Столична община, район „Искър“ (л. 11-13 в кориците на делото), като в същото е посочено, че за процесния недвижим имот находящ се в гр. София, не са открити данни за договори за продажба.

Представено е Постановление за налагането на възбрана на 1/6 ид. ч. от недвижим имот находящ се в гр. София, по отношение на Г. Д. Г..

С писмо вх. № 19199/22.01.2024 г. от Столична община са приложени извлечения от данъчни декларации за процесния имот, подадени от Д. Г. Г., ИА Г. и М. Д. Г..

Приложено е писмо от Столична община с вх. № 26656/29.01.2024 г., като към същото е представен Договор за покупко-продажба на жилище, по реда на чл. 117 ЗТСУ от 10.02.1986 г., като се установява, че Д. Г. Г. и ИА Г. са станали собственици на недвижим имот находящ се в гр. София,

От удостоверение за наследници изх. № РИС23-УГ51-1956/08.03.2023 г. се установява, че Д. Г. Д. е починал на 13.06.2015 г., като е оставил за наследници по закон Г. Д. Г. (син – арг. чл. 5, ал. 1 ЗН) и М. Д. Г. (дъщеря – арг. чл. 5, ал. 1 ЗН).

Настоящият съдебен състав при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства намира, че по отношение на ответниците не са ангажирани никакви доказателства за наличието на облигационно правоотношение по индивидуален договор за покупко-продажба на топлинна енергия или такъв сключен по реда на чл. 153 ЗЕ, като не са представени никакви доказателства ответниците да са собственици или вещни ползватели на имота.

С откриване на наследството наследниците придобиват правото да получат наследственото имущество. То не преминава по право към тях. При откриване на наследството за наследниците възниква правото да го приемат. С приемането му те го придобиват. Тоест, наследствената сезина не преминава по право върху наследниците, с факта на откриване на наследството, а единствено открива правната възможност на последните да заявят дали приемат наследството или се отказват от същото. Съгласно разпоредбата на чл. 48 ЗН наследството се придобива с приемането му. Приемането на наследството е едностранен акт, с който наследникът изявява волята си да го придобие. С него се определят отношенията между наследниците помежду им и между тях и третите лица, които са били в имуществени отношения с наследодателя. Приемането на наследството е изрично или мълчаливо. Изричното приемане се извършва с писмено изявление до районния съдия по местооткриване на наследството. То се вписва в особена за това книга – арг. чл. 49, ал. 1 ЗН.

Мълчаливо приемане има, когато наследникът извърши действия, които несъмнено предполагат намерението му да приеме наследството и които той не би имал право да извърши, освен в качеството си на наследник – арг. чл. 49, ал. 2 ЗН.

В Закона за наследството е предвидена възможност наследникът да бъде заставен да се произнесе по въпроса за приемане на наследството. Съгласно правилото на чл. 51, ал. 1, изр. 1 ЗН по искане на всеки заинтересован, районният съдия може да определи на наследника срок, за да заяви приема ли наследството или се отказва от него. Преди да определи този срок съдът призовава наследника и ако той се яви, го изслушва по въпроса. Според нормата на чл. 51, ал. 1, изр. 2 ЗН, когато има заведено дело срещу наследника, което не може да се движи, тъй като той не се е произнесъл, дали ще приеме наследството срокът за приемане се определя от съда, който разглежда делото. При граматическото, систематично и телеологически тълкуване на разпоредбата на чл. 51, ал. 1, изр. 2 налага извод, че когато има заведено дело срещу наследник на починало лице, респ. починал в хода на делото ответник, което не може да се движи, тъй като той не се е произнесъл дали приема наследството, съдът му определя срок да заяви дали приема наследството или се отказва от него, **само по искане на заинтересована страна по делото**. Такава заинтересована страна е ищецът, тъй като той има интерес да се установи безспорно кои са приелите наследството наследници на лицето, с което той има правен спор или спрямо което иска да установи правата си. Ако наследникът не отговори в срока по чл. 51, ал. 1 ЗН, той губи правото да приеме откритото в негова полза наследство – чл. 51, ал. 2 ЗН. Касае се за преклузивен срок, който нито спира, нито може да се прекъсне с изтичането на който се погасява самото субективно материално право на наследника – така **Решение № 101.08.2019 г. по гр. д. № 2260/2018 г. на ВКС, IV Г. О.**

В случая нито са сочени, нито са представени доказателства за извършена крещия (т.е. приемане на наследството), нито ищецът е поискал определянето на срок по реда на чл. 51 ЗН. Следователно, с оглед неблагоприятните последици на доказателствената тежест, съдът намира, че трябва да приеме недоказания факт за неосъществил се в обективната действителност – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК. С оглед изложеното, тъй като не е налице първата материална предпоставка за уважаване на предявения иск е безпредметно обсъждането на останалите материални предпоставки на главния иск, който е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. В тази насока – след като е неоснователен главния иск, то такива са явяват

и обусловените и акцесорни искиове, който също следва да бъдат отхвърлени.

За пълнота с оглед гореизложеното трябва да се отбележи, че с отговора на исковата молба е налице изрично оспорване за наличие на облигационно отношение между ищеца и ответниците. Тоест, при подобно изрично оспорване, ищецът е следвало да установи положителния факт за наличието на облигационно правоотношение, като именно той е следвало да бъде и активен и да поиска в рамките на настоящото производство, респ. в отделно такова произнасяне от съда по реда на чл. 51, ал. 1 ЗН.

За пълнота следва да се изясни, че по делото не са ангажирани и никакви доказателства, че ответниците са приели наследството на техният наследодател. Понастоящем българското наследствено право е възприело системата на приемане на наследството – изрично или с конклюдентни действия – арт. чл. 48 ЗН и чл. 49 ЗН. Тоест, в случая наследствената сезина не ангажира директно патримониумите на наследниците. Тоест, не е налице изрично преминаване на наследството към патримониумите на наследниците. Наличието на облигационно правоотношение, както твърди ищеца по силата на наследствената сукцесия предполага доказването и на самата транслативна сукцесия. Когато не са ангажирани доказателства в тази насока, а наличието на облигационно правоотношение е изрично оспорено, съдът не може да приеме, че такова е налице.

Предвид изложеното следва да се посочи и факта, че възбраната може да се наложи и върху чужд имот, т.е. налагането на възбрана изобщо не води до извод, че вещта е на съответното лице, респ. че същото е извършило конклюдентни действия по приемането на наследството (вж. т. 5 от **Тълкувателно решение № 6 от 14.03.2014 г. постановено по по търг.дело № 6/2013г. на ОСГТК**). Идентичен е и изводът, че декларирането на имота за данъчни цели не води до извод, че са извършени разпоредителни действия с имота или друга част от наследствената маса, за да може да се направи извод, че наследството е прието. Декларирането на имота за данъчни цели е само индиция, че лицето има определени права върху имота, но приемането на наследството чрез конклюдентни действия изисква извършването на разпоредителни действия с наследствената маса, а декларирането на имота и то за данъчни цели няма разпоредителен характер от гражданскоправна гледна точка. Действително същото може да се цени до известна степен като признание по смисъла на чл. 175 ГПК, но признанието на факти не е абсолютно доказателство (т. нар. *regina probandi*), а то се цени съобразно всички останали доказателства по делото, а в случая липсват доказателства за извършена разпоредителна сделка от ответницата Г., като съда цени и обстоятелството, че същата оспорва иска.

Следователно предявените главни искиове са неоснователни, поради което следва да бъдат отхвърлени.

Тъй като обуславящите претенции (главните искиове) са неоснователни, то такива се явяват и обусловените (по акцесорните претенции) по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на обезщетения за забава в размер на законната лихва върху главниците.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендират деловодни разноси разполагат само ответниците.

В случая единствено ответницата Г. е поискала присъждането на деловодни разноси, като е доказала, че действително е сторила такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК следва да ѝ се присъди сумата от 200,00 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ТС“ ЕАД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. **срещу** Г. Д. Г., ЕГН:, с адрес: гр. и М. Д. Г., ЕГН:, с адрес: гр., искове с правно основание чл. 318, ал. 2 ТЗ, чл. 200 ЗЗД и чл. 110, ал. 2 ЗС и чл. 86, ал. 1 ЗЗД **за присъждане разделно по равно, на сумата от 1458,24 лева**, представляващи незаплатена главница за доставена топлинна енергия по договор за покупко-продажба на топлинна енергия при общи условия за периода от м.05.2019 г. до м.04.2021 г. за недвижим имот, находящ се в гр. София,, с аб. № 270701, както и **сумата от 297,53 лева**, представляващи мораторна лихва върху главницата за топлинната енергия за периода от 15.09.2020 г. до 25.01.2023 г., както и **сумата от 40,87 лева**, представляващи цена на услугата дялово разпределение за периода от м.01.2020 г. до м.04.2021 г., както и **сумата от 9,29 лева**, представляващи мораторна лихва върху дяловото разпределение за периода от 05.03.2020 г. до 25.01.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „ТС“ ЕАД, ЕИК: **да заплати на** М. Д. Г., ЕГН:, **сумата от 200,00 лева**, представляващи адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

РЕШЕНИЕТО е поставено при участието на трето лице-помагач „ТС“ ЕООД на страната на ищеца „ТС“ ЕАД.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщението до страните пред Софийският градски съд с въззивна жалба.

Препис от решението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____